

[Undervisningsministeren.]

læretiden sammenlagt tilbringer et helt skoleår, altså 25 pct. af den samlede læretid, på teknisk skole. Som hr. Peter Jørgensen ved, fandt der i 1964 en omfattende omlægning sted af undervisningen inden for handels- og kontorfeltet, der betød en væsentlig forbedring af denne del af lærlingeuddannelsen, samtidig med at læretiden for de lærlinge, der har 9 års skolegang og mere, blev betydelig kortere.

Der er altså sket noget; men det er alligevel helt klart, at reformer er påkrævet, og det er helt forståeligt, at også lærlingene peger på, at tiden er inde til at tage deres uddannelse op til mere gennemgribende reformer, og, som formanden for Faglig Ungdom, Keld Andersen, har givet udtryk for det: lapperier på den gældende lovgivning slår ikke til. Det er navnlig vigtigt, som det blev understreget i den tale, Keld Andersen holdt ved lærlingenes demonstration herudenfor i sidste uge, at uddannelsessynspunktet bliver fremhævet som det afgørende i lærlingeuddannelsen, og at denne uddannelse bliver set i sammenhæng med udviklingen på det øvrige uddannelsesområde og med de øvrige erhvervsuddannelser i det hele taget.

Om mesterlæren så skal afskaffes, som det fra nogle sider er blevet krævet, og i hvilket omfang værkstedsskolen, som vi jo nu er ved at gøre erfaringer med herhjemme som led i adgangen til teknikum, skal ind i billedet, er jo netop det, der trænger sig på til undersøgelse, og vi må herunder også indhøste erfaringer fra andre lande. I en resolution fra Københavns typografælrlinge for nylig foreslog man oprettelse af værkstedsskoler kombineret med periodevis ophold på forskellige arbejdspladser. Det er sikkert rigtigt, at der her ikke er tale om et enten-eller, men netop om et både-og; men som sagt er det det, der nu skal tages op. Det må finde sted i nøje samarbejde med de erhvervsuddannelser, der sorterer under arbejdsministeriet, sådan at både grunduddannelser og efteruddannelser og både det, vi kalder faglærte uddannelser, og ikke-faglærte uddannelser må vurderes i sammenhæng.

Hvordan skal vi så gribe disse mange store problemer an? Den rigtige procedure må

efter min mening være, at vi straks efter nytår tager kontakt med arbejdsmarkedets parter for at drøfte fremgangsmåden. Jeg vil mene, at det, vi skal stile efter, ikke er en langvarig kommissionsbehandling, selv om jeg indrømmer, problemerne godt kunne give anledning til det, men nedsættelse af et hurtigt arbejdende udvalg, så vi bl. a. ret hurtigt kan komme i gang med nogle reformer, eventuelt på forsøgsbasis. Det vil ikke være muligt på forsvarlig vis at fremkomme med et egentligt lovforslag i denne samling, men det ville på den anden side være urimeligt, om vi ikke gik i gang med arbejdet nu.

Peter Jørgensen: Jeg takker ministeren for svaret, som jeg synes var meget positivt. Det eneste, jeg gerne vil efterlyse, er oplysninger om, hvorledes man vil være i stand til at forbedre lærlingenes økonomiske vilkår.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Når jeg ikke kom ind på det spørgsmål før, skyldtes det min sædvanlige iver for at overholde forretningsordenen; jeg var bange for, at der ikke var tid til det. Men jeg vil gerne sige, at ud over uddannelsesproblemerne er der en lang række forhold, lærlingene med rette er optaget af. Det gælder deres økonomiske forhold, og derom kan jeg, hvad den del af det angår, som kommer folktinget ved i første række, oplyse, at der er et særligt underudvalg under kommissionen om ungdommens uddannelsesfond, der specielt arbejder — og jeg ved arbejder meget grundigt og energisk — med lærlingenes økonomiske forhold. Hvad boligforholdene angår, da er det klart, at det vil være længe, inden vi får dem løst på en tilfredsstillende måde, men vi har i den nye kollegielov fået bedre muligheder, end vi før har haft, for at få bygget kollegier, som også lærlingene kan få glæde af. Der er netop for få dage siden, kan jeg meddele, givet tilladelse til et kollegiebyggeri på Amager, som Faglig Ungdom har været meget stærkt interesseret i.

Hermed sluttede spørgsmålet.